

וברטים, תכשיטים גדולים על גבי כפפות, חגורות, במותניים ועל הכתפיים. הצבע החשוב יהיה החום בגווני השונים, וכמו כן גם האדום וסגולי השיוף. הכדים יהיו בעלי טקסטורה או בשילוב אריגה אלכסונית.

אביב 89: מראה היפני של שנות ה-70 יעוצב מחדש ויותאם לצרכים העכשוויים. יחורו החרוזים, סנדלי הרצועות, מיטפחות-הראש, והרפסים שונים שישתלבו זה עם זה.

מה הביא אותך לארץ?

הזומנתי למיכללת שנוקר לעבוד עם הסטודנטים. הקשר נוצר דרך אונדף-ידי-שנוקר. שהפגישה אותי עם איילה רו, ראש מגמת עיצוב-האופנה במיכללה, כאשר ביקרה בלונדון באוקטובר. במסגרת ביקורי פגשתי סטודנטים מכל הכיתות והראתי להם כיצד בונים תמונת-אווירה, ואיך מתרגמים אותה לקולקציה. מה חשוב להדגיש בציור מבחינה של צלליות, העמדת הגוף וטקסטורות של בדים. נתתי להם סקירה על האופנה באירופה היום, ומהן התחזיות לעתיד, ולימדתי אותם כיצד להכין תיק-עבודות.

איך התרשמת משנוקר?

מצא חן בעיניי שהסטודנטים כאן מאד אינדיבידואליסטים. הסטודנט הישראלי הרבה יותר בוגר, חרוץ

SUAVE מעיל גדול בתוספת פרווה על הצווארון והחפטים, סגירה כפוף, המונח מעל למיכנסיים מקוצרים ומגני קרסול.

שנות ה-70 ג'קט בולרו קצר ורחב מעל לסוודר בעל צווארון גולף, מעל למיכנסים קצרים. כובע חסידי המוסיף חימום בחורף.

האינטלקטואלית

ג'קט בעל גזרה גברית על גוף נשי, מאורך וצמוד במותניים ומתעגל בירכיים, מעל למכנסים קצרים. לחורף.

וישקיע בלימודיו מהסטודנט האנגלי. ישנה קירבה רבה בין המורים לתלמידים. נראה שאיילה רו מקרישה הרבה מרץ לעבודתה. היא פתוחה מאוד לרעיונות חרישים ורגישה לכל פעילות המיכללה.

הייתי רוצה לראות שימוש בנתונים הפיסיים של ישראל, כמו הצבעים, הים, המדבר, אבל יש להיזהר ולא להפכם לאלמנטים פולקלוריסטיים, אלא לתרבות גם לעיצובים מיסחריים, שיוכלו להימכר בשוק הבינלאומי.

מה דעתך על האופנה ברחוב הישראלי?

ראים שתעשיית העור מפתחת כאן מאוד. זה מתבטא ברחוב. הרבה נשים לבושות בניגרייטור שלא תמיד מתאימים להן. הן נראות גבריות, קשות ולפעמים אף זולות. להרבה נשים אין תודעה אופנתית, אולי משום שאין הן רואות את עצמן בעין אובייקטיבית. הן לובשות את מה שנראה להן אופנתי, ללא שום קשר אם זה הולם אותן או לא. ראיתי נשים במכנסים כה הדוקים שכמעט עמדו להתפוצץ. בקרב הצעירות ראיתי יותר אופנה עכשווית. כל אחת מגסה לפתח סיגנון אישי. רוג'ר דירנד חזר ללונדון. הוא לקח איתו סרטי-צילום רבים ובהם גופים, ציורי גרפיטי שמצא על קירות תל-אביב, ובלונים שאותם צילם על שפת הים. אולי בעוד מיספר שנים יכבדו הבלונים שלנו בקולקציה של מעצב מפורסם.

הוא יודע מה תלבשי בעוד שלוש שנים!

ניאונים, ויתכן שגם ציבוי הפסטל, אך הם יופיעו בשילובים קלאסיים. ואילו הצבע השחור ירד מבכורתו. יתכן גם שימוש בהדפסים משנות ה-50 של עליים, עציצים וכלרינגטון.

דורף 88/89: כחורף תהיה האווירה קצת שונה. היא תושפע מהאופנה העילית של שנות ה-50, ה-60 וה-70, מהתנועה האמנותית FAVISM, מהסרט שם הוורד ומברלין של שנות ה-30.

הנקודות החשובות — הצווארון והפתח-השרוול יהיו מכוסים בפרווה, הצווארון יהיה גבוה, והמחשוף עמוק. המיכנסיים יהיו רכים והחגים במכפלת, כפי ששיצבה קוש שאגל בשנות ה-30, או שיהיו מאוד הדוקים. הירכיים והכתפיים מעוגלות, המותניים גבוהות מאוד, או נמוכות. החציית תהיה רחבה, קצרה או ארוכה, כה בהשראה של תחילת המאה. הגרביים יגיעו אל מעל לכרך. בשילוב של תפתים, המ' גפיים יגיעו לגובה הקרסול, ונעלי השרוכים יהיו מרובעות מלפנים. הג'קטים יגיעו עד הברך, או מעט מעבר, או מאוד ארוכים; המעילים ענקיים, או באורך 3/4; יהיה גם שימוש בכובעי חסידים

זה יהיה שילוב של המראה העגלגל, הרך, והמחויט של שנות ה-50, האורך של שנות ה-60 והשפעות של המראה ההיפי משנות ה-70.

איך מחליטים על צללית? אנחנו מנתחים את מה שקרה בעונות האחרונות. ממה העין כבר התעייפה וזכמה כדאי להמשיך. אור-כך, אנחנו לוקחים כל חלק של הבגד ונותנים לו מימד חדש. משנים את אורך החצאית, אורך ורוחב המיכנסיים ובורקים איך שינויים אלה מתייחסים לשינויים של הכתפיים.

ביקשתי מדירדן שיתן לי סקירה של העונות אביב 88, חורף 88/89 ואביב 89.

אביב 88: נמשיך לראות את האורך הקצר אצל הנשים ובמיכנסים הגברים. הכתפיים יתעגלו, השילוב של שנות ה-50, של חולצת-סוודר בתוספת קארדיגן, יחזור, אלא שהפעם תהיה החולצה צמודה, אבל הקארדיגן יסאר קלאסי. החצאית תהיה קצרה ורחבה. הג'קטים יהיו קצרים ויתרחבו כלפי מטה. הנעלים יהיו מגושמות ואליהם יתווספו גרביים גסות שילבשו ברישול, הכדים יהיו מכריקים. הצבעים שיכבדו יהיו הצהוב, הכתום והטורקיז בגוונים

מהומות, אנחנו מסתכלים על מה שלובשים האנשים ברחוב ובחורים את הפרטים המעניינים.

מפיות-שולחן יכולות גם הן לתת השראה, לרוגמה, מפיות צרפתיות משובצות בצבעים של כחול/לבן או אדום/לבן שימשו מעצבים בקולקציות שונות.

פגישה של מעצבי התחזיות מת-חילה נשיחה כללית. הם בוחרים צבעים, מחליטים על האווירה, הבד, ומסיימים בצלליות.

האם אתם מחליפים דעות עם מעצבים ידועים?

בהחלט לא. מעצבים אלה קבועים יותר מידי בקו שלהם, והמטרה שלנו היא להכניס שינוי בכל עונה.

עבור מי מיועדות תחזיות אלו?

עבור המעצבים. ממעצבי העילית ועד למיפעלים, ולתעשיית-הטקסטיל.

מתי אתם מתחילים לעבוד על כל עונה?

שנתיים לפני שהמעצב מתחיל לעבוד על אותה עונה, וכשלוש שנים לפני שהצרכן רואה את הבגדים בחנות. **מה הנטייה היום באופנה?** היום יש נטייה לחזור למראה הנשי.